

Ngồi xuống đất bưng - Trộm Thiên Thu

Hong Nguyen chuyển

Mar 8 at 7:52 PM

Ngồi xuống đất bưng

Xuống đây có nghĩa là xuống xa, xuống bưng, xuống nỗi tâm, chứ không có nghĩa là xuống xí, không đụp ngoi hình. Xuống và tụt cũng có triết lý riêng: Cái gì tụt thì luôn luôn đụp, nhưng cái gì đụp thì chĩa chĩa tụt!

Nhưng ngồi xuống là nhưng ngồi tụt lỗi, hủ bại xã hội khinh miệt, bỏ gia đình xa lánh, bỏ ngồi khác ruộng bưng, bỏ công đụp coi là phụng bưng hỏ,... Hủ bại ngồi ta nhìn bưng nĩa con mọt, dè bưng và chê bôi tụt "tụt cùng bưng sỏ". Có nhưng ngồi muỗn hoàn lũng nhưng công đụp vụng vô tình xô ngồi ta ra xa, khi n hủ không dám "ngồi c mọt nhìn đụp", thỏ là hủ c đụp m mình trong vũng lũng tụt lỗi, nhủ nhân vớt Chí Phèo cĩa nhà văn Nam Cao vụng. Có thỏ chúng ta cũng có "góp phụng" trong đó, vì tụt lỗi cũng có tính liên đụp!

Hãy coi chụng, vì có thỏ "nhưng ngồi thu thu và nhưng cô gái đụp m vào Nỗ c Thiên Chúa trỏ c chúng ta" (x. Mt 21:31). Hai ngồi vào nhà thỏ c u nguyỗn, ngồi nào "chỏ nh" thì lỗi ráng khỏ nỏ "vác" tụt mình vụng nhà, còn ai thú nhỏ n mình là tụt nhân thì đỏ c "trụng án", đỏ c hỏ ng Lòng Chúa Thỏ ng Xỏt (x. Lc 18:9-14). Có nhưng ngồi xuống xa nhưng lỗi tụt bưng, đó là nhưng tụt nhân thánh thiỗn – nhủ Đa-vít, Dismas (ngồi trỏ m lành), ngồi phỏ nỏ ngoi tình, Phêrô, Phaolô,... Tụt hủ rỏ t nỏ ng nhưng hủ đã thỏ t lòng khiêm nhỏ ng sỏm hủ i và hủ nên thánh.

PHỤNG TÔI LỖI

1- Phụng tụt lỗi: Nhỏ n biỏt mình là kỏ tụt lỗi, ngồi phỏ nỏ lỏ ng lỏ quỏ đỏi chân Chúa Giêsu, có ý xin Ngồi tha thỏ, dù chỏ không hủ nói lỗi gì đụp xin tha thỏ. Chỏ chỏ khóc cho nỏ c mọt rỏi xuỗng chân Chúa rỏi chỏ lỏ y tóc mình mà lau...

Trình thuật Lc 7:36-50 k : Có người thuộc nhóm Pharisiêu mời Đc Giêsu dùng bữa với mình. Đc Giêsu đến nhà người Pharisiêu ở và vào bàn ăn. Bỗng một phụ nữ vô danh là người tội lỗi trong thành, bí mật đổ nước Ngọt đang dùng bữa tại nhà ông Pharisiêu, liền đem theo một bình bích nước đổ lên đầu và xoa bóp chân Ngài. Chị đổ nước đổ lên sau, sát chân Ngài mà khóc, lấy nước mắt mà thấm lấy chân Ngài. Chị lấy tóc mình mà lau, rửa hôn chân Ngài và lấy dầu thơm mà đổ lên. Thấy vậy, ông Pharisiêu đã mời Ngài liền nghĩ bụng: "Nếu người thanh khiết này là ngôn sứ, thì hẳn phải biết người đàn bà đang đổ nước vào mình là ai, là thuộc người nào: một người tội lỗi!".

Đc Giêsu "đi guốc" trong bữa ông nên lên tiếng bảo: "Này ông Simon, tôi có đi u mu n nói với ông!".

Ông lấy thanh nhiên thưa: "Đa, xin Thầy cứ nói". Đc Giêsu đi m tĩnh nói: "Một chỗ kia có hai con nợ: một người nợ năm trăm quan tiền, một người nợ năm chục. Vì họ không có gì để trả, nên chỗ kia đã tha nợ tình tha cho cả hai. Vậy trong hai người đó, ai mến chỗ kia hơn?". Ông Simon có vẻ vẻn "vô tư" và đáp: "Tôi nghĩ chắc người đã đổ nước tha nợ u hơn". Đc Giêsu vẻn vẻn nói: "Ông xét đúng không?".

Rồi quay lại phía người phụ nữ, Ngài nói với ông Si-môn: "Ông thấy người phụ nữ này không? Tôi vào nhà ông: nước rửa chân, ông cũng không đổ lên chân tôi, còn chỗ kia đã lấy nước mắt thấm lấy chân tôi, rửa lấy tóc mình mà lau. Ông đã xoa bóp hôn tôi một cái, còn chỗ kia lấy dầu lúc vào đây đã không xoa bóp hôn chân tôi. Dầu ô-liu, ông cũng không đổ lên đầu tôi, còn chỗ kia lấy dầu thơm mà đổ lên chân tôi. Vì thế, tôi nói cho ông hay: tội cả nhà kia rửa sạch, nhưng đã đổ nước tha, bữa kia là chỗ đã yêu mến nợ u. Còn ai đổ nước tha ít thì yêu mến ít". Rồi Đc Giêsu nói với người phụ nữ: "Tội cả nhà kia đã đổ nước tha rửa". Rồi ngài nói với người phụ nữ: "Ông này là ai mà lấy tha đổ nước rửa?". **Nhưng Đc Giêsu nói với người phụ nữ: "Lòng tin cả nhà đã cứu chữa. Chị hãy đi bình an".**

Đoạn Phúc Âm trên đây nhắc nhở một vài khía cạnh tâm lý xã hội để tính nhân bản, rất thực tế, và "chính" tội lỗi, vì họ không chấp nhận tay lấy thu của dân mà không chút thanh toán hối, họ còn "lóm lém" của công. Nhưng người Việt chúng ta cũng nói: "Sống chết mặc bay, tiền thân bả túi".

2- Dakêu: Ông Dakêu hành nghề thu thuế. Thế đó, nhân viên thu thuế là loại người bị coi là tội lỗi, vì họ không chấp nhận tay lấy thu của dân mà không chút thanh toán hối, họ còn "lóm lém" của công. Nhưng người Việt chúng ta cũng nói: "Sống chết mặc bay, tiền thân bả túi".

Trình thuật Lc 19:1-10 k : Sau khi vào Giêrikhô, Đc Giêsu đi ngang qua thành phố này. Ở đó có một người tên là Dakêu; ông đang đứng như người thu thuế, và là người giàu có. Ông tìm cách để xem cho biết Đc Giêsu là ai, nhưng không được, vì dân chúng thì đông, mà ông ta lại lùn. Ông liền chạy tới phía trước, leo lên một cây sung để xem Đc Giêsu, vì Ngài sắp đi qua

đó. Khi Đức Giêsu thì chỉ thấy, Người nhìn lên và nói với ông: "Này ông Dakêu, xuống mau đi, vì hôm nay tôi phải đi về nhà ông!". Ông vội vàng xuống, và mừng rỡ đón rước Người. Thấy vậy, mọi người xúm lại nói với nhau: "Nhà người thì ở đây mà ông ấy cũng vào đây!". Ông Dakêu cũng mừng rỡ, và ông thưa với Chúa: "Thưa Ngài, đây phân nửa tài sản của tôi, tôi cho người nghèo; và nếu tôi đã chỉ làm được một nửa, tôi xin được gặp bạn". Đức Giêsu mỉm cười nói với ông ta rằng: **"Hôm nay, nếu được đã được cho nhà này, bạn người này cũng là con cháu tôi phụng Ápraham. Vì Con Người được tìm và cứu những gì đã mất"**. Hay là ông thật nguy hiểm "xin được thì".

Người phụng giao tình kia chắc là không xấu, hẳn là vóc dáng "cổ điển". Còn ông Dakêu chắc hẳn xấu người, vì ông lùn tí tẹo, thế nhưng lòng ông không xấu Không ít lần chúng ta cũng có đức tính y như ông Si-môn đi xa với người phụng thì đi, và chúng khác gì dân chúng ganh ghét với ông Dakêu. Thế nhưng chúng ta vẫn cho là mình hoàn toàn có lý và cố chấp đúng đắn, chỉ chúng thêm (thực ra là "không dám") nhận mình sai!